

INGEZONDEN

Reactie op 'Het takenpakket van de tandartsassistent'

Het artikel *Het takenpakket van de tandartsassistent*, dat verschenen is in de augustus-aflevering (Ned Tijdschr Tandheelkd 1992; 99: 316-21), wekte mijn belangstelling wegens de onderzochte relatie tussen feitelijke en gewenste taken. Toch zijn er enkele kanttekeningen te plaatsen van inhoudelijke en methodologische aard.

1. In tegenstelling tot wat de auteurs beweren, waren er gegevens bekend die een weliswaar minder compleet maar toch redelijk betrouwbaar beeld gaven van de beroepsgroep van tandartsassistenten in 1983.¹ Zo blijkt dat de leeftijdsopbouw van de beroepsgroep in 1983 nagenoeg hetzelfde was als in 1990. Ook de vooropleiding gaf in grote lijnen eenzelfde beeld te zien op beide onderzoeksmomenten. Het percentage tandartsassistenten zonder opleiding was in 1983 ongeveer 5% hoger dan in 1990, namelijk 61%.
2. Het is jammer dat er geen vergelijking is getrokken met de gegevens in de internationale literatuur, waardoor onbekend is gebleven of en in hoeverre de

Nederlandse situatie verschilt van die in het buitenland.

3. Het is een gemis dat er met geen woord wordt gerept over taken die de tandartsassistent heeft te vervullen ten aanzien van de mondhygiënist, terwijl dit in de vraagstelling van het onderzoek niet werd uitgesloten. Ook blijft onduidelijk in hoeverre het takenpakket van de tandartsassistent werd beïnvloed door het al dan niet aanwezig zijn van een mondhygiënist in de praktijk. De gepresenteerde gegevens van de taken die overlappen met de taken van de mondhygiënisten vertonen zijn hierdoor vertekend.
4. Een andere factor die aanleiding kan geven tot een vertekend beeld is de tandartsassistent die tevens levenspartner is van de tandarts. Het is heel aannemelijk dat het takenpakket van de tandartsassistent tevens levenspartner er zowel kwantitatief als kwalitatief anders uitziet dan het pakket van de tandartsassistent die geen levenspartner van de tandarts is, conform het onderscheid dat naar voren kwam bij een onderzoek on-

der mondhygiënisten (levenspartner versus niet-levenspartner).¹

5. Merkwaardig genoeg worden er taken genoemd zoals fluoride-applicatie en sealen zonder dat de bevoegdheid tot de uitvoering van dergelijke taken ter discussie wordt gesteld. Dit is te meer merkwaardig omdat de NMT, die zich altijd zo sterk heeft gemaakt voor de bestrijding van onbevoegde uitoefening, bij het onderzoek is betrokken. Hier ligt mijns inziens dan ook eerder een 'inspectievraag' dan, zoals door de auteurs wordt gesteld, een opleidingsvraag.
6. Uit de publikatie is niet duidelijk geworden in hoeverre het onderzoek bijdraagt aan de discussie over de opleidingsduur, terwijl dit als belangrijkste motief voor de uitvoering van het onderzoek werd genoemd.

Dr. R.J.M. Gruythuysen, Amsterdam

¹GRUYTHUYSEN RJM. Kiezen voor mondhygiënisten. Amsterdam: Vrije Universiteit, 1986. Academisch proefschrift.

Antwoord

Ten aanzien van het commentaar van Dr. Gruythuysen op ons artikel 'Het takenpakket van de tandartsassistent' hebben wij de volgende opmerkingen:

1. Wellicht waren er reeds in 1983 gegevens voorhanden over de beroepsgroep van tandartsassistenten, zoals collega Gruythuysen aangeeft. Dergelijke gegevens verwacht men echter niet aan te treffen in een publikatie met als titel *Kiezen voor mondhygiënisten*.
2. Collega Gruythuysen noemt het een gemis, dat in het artikel geen gegevens zijn

gepresenteerd met betrekking tot de internationale literatuur en het takenpakket van de mondhygiënist in relatie tot dat van de tandartsassistent. Dergelijke gegevens waren niet relevant gezien de vraagstelling van het onderzoek. Dat geldt tevens voor de vraag of assistenten bevoegd zijn bepaalde taken uit te voeren.

3. Collega Gruythuysen is van mening dat de resultaten een vertekend beeld opleveren, doordat wij geen onderscheid maakten tussen assistenten die al dan niet levenspartner van de tandarts wa-

ren. Ook dat onderscheid lijkt ons in het licht van de vraagstelling van het onderzoek weinig relevant. Het valt moeilijk in te zien hoe de tandartsassistent in de opleiding op een rol als levenspartner kan worden voorbereid.

4. De onderzoeksgegevens zijn gebruikt in een vervolgonderzoek naar de wijze waarop de herstructurering van de opleiding tot tandartsassistent dient plaats te vinden.

G.H. Verrips, Leiden